

Sygn. akt IV CZ 55/17

POSTANOWIENIE

Dnia 12 października 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jan Górowski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Marian Kocon

SSN Zbigniew Kwaśniewski

w sprawie z wniosku R. K.
przy uczestnictwie E. S., K. W. i M. S.
o zniesienie współwłasności nieruchomości,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 12 października 2017 r.,
zażalenia uczestniczek postępowania
na postanowienie Sądu Okręgowego w L.
z dnia 3 marca 2017 r., sygn. akt II Ca [...],

oddala zażalenie.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w L. postanowieniem z dnia 3 marca 2017 r. odrzucił skargę kasacyjną E. S., K. W. i M. S. od postanowienia tego Sądu z dnia 31 sierpnia 2016 r. oddalającego apelację w sprawie o zniesienie współwłasności nieruchomości.

W zażaleniu na to postanowienie uczestniczki postępowania wniosły o jego uchylenie.

Sąd Najwyższy zważył co następuje:

Zgodnie z utrwalonym orzecnictwem, Sąd Najwyższy nie jest związany wskazaną przez strony wartością przedmiotu zaskarżenia i może dokonać jej sprawdzenia, z pominięciem zasad określonych w art. 25 i 26 k.p.c. (por. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 24 maja 2001 r., IV CZ 20/01, nie publ., z dnia 21 listopada 2001 r., I CZ 152/01, nie publ. i z dnia 6 listopada 2002 r., III CZ 98/02, OSNC 2004, Nr 1, poz. 11). Sprawdzenie jest niezbędne wówczas, gdy od tej wartości zależy dopuszczalność skargi kasacyjnej.

W sprawie o zniesienie współwłasności dopuszczalność skargi kasacyjnej zależy od wartości przedmiotu zaskarżenia; jeżeli wartość ta jest niższa niż sto pięćdziesiąt tysięcy złotych, kasacja w tych sprawach jest niedopuszczalna (art. 519¹ § 4 pkt 4 k.p.c.).

Przyjmuje się, że w tzw. sprawach działowych, co obejmuje sprawy o podział majątku wspólnego po ustaniu wspólności majątkowej między małżonkami (art. 519¹ § 2 k.p.c.), w sprawach o zniesienie współwłasności i dział spadku (art. 519¹ § 4 pkt 4 k.p.c.), wartością przedmiotu zaskarżenia jest wartość konkretnego interesu skarżącego (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 30 stycznia 2007 r., IV CZ 118/06, nie publ.; z dnia 3 czerwca 2009 r., IV CSK 107/09, nie publ.; z dnia 9 lipca 2009 r., I CSK 117/09, nie publ.; z dnia 16 listopada 2011 r., IV CSK 280/11, nie publ.), a nie wartość całego dzielonego majątku. Oznacza to, że w wymienionych sprawach wartość przedmiotu zaskarżenia w zasadzie nie może przekraczać wartości udziału należącego do uczestnika wnoszącego skargę kasacyjną. Tylko wyjątkowo, gdy uczestnik podważa samą

zasadę podziału albo gdy zaskarża rozstrzygnięcie dotyczące roszczeń dochodzonych z tytułu posiadania rzeczy wspólnej lub tytułem zwrotu pożytków albo rozliczenia nakładów, wartość przedmiotu zaskarżenia może być wyższa niż wartość jego udziału.

Wartość udziału skarżących została ustalona odpowiednio E. S. na kwotę 21658,16 zł, M. S. i K. W. po 10842, 58 zł.

W sprawie niniejszej, zważywszy że jest to wartość niższa niż sto pięćdziesiąt tysięcy złotych, skarga kasacyjna była niedopuszczalna; podlegała zatem odrzuceniu.

Z tych przyczyn zażalenie podlegało, jako bezzasadne, oddaleniu na podstawie art. 398¹⁴ w związku z art. 394¹ § 3 i art. 13 § 2 k.p.c.

aw

aj